

[Karl Olsen.]

„Det er jo år siden, der yntedes om, at kræfter — hvorom det sagdes, at de var indflydelsesrige — var i virksomhed for at få denne sag dysset ned, og som tiden går, synes der jo ligefrem at være noget om snakken.“

Jeg synes, det er uheldigt, at en sådan forestilling kan brede sig på en egn, og det er derfor, jeg har rettet mit spørgsmål til den højtærede justitsminister for at give ham mulighed for overfor dette ting og dermed overfor offentligheden at give en forklaring på den noget langstrakte behandling af den omtalte sag.

Justitsministeren (Steincke): Efter at der efter aftale mellem statens civile luftværn, under hvilket lejren i Ry sorterede, og 4. hovedrevisorat, der fik lejrens regnskaber indsendt, af dette hovedrevisorat var foretaget visse undersøgelser med hensyn til lejrens administration og de modtagne leverancer i 1946 og 1947, blev der den 14. november 1947 første gang rettet henvendelse til anklagemyndigheden, idet statsadvokaten i Viborg blev anmodet om at indlede en efterforskning, og samtidig blev lejrens chef suspenderet.

Den politimæssige undersøgelse, der lededes af politimesteren i Voer og Nim herred med bistand af tjenestemænd fra 4. hovedrevisorat og fra rigspolitichefens rejsehold, nødvendiggjorde en gennemgang af alle lejrens regnskaber og blev vanskeliggjort ved, at en del af dette regnskabsmateriale var tilintetgjort, forsvundet. Desuden måtte de for leverancerne til lejren betalte priser efterkontrolleres, og et stort antal personer måtte i den anledning afhøres.

Den 18. marts 1948 blev sagen af politimesteren forelagt 4. hovedrevisorat, der efter en revisionsmæssig gennemgang tilbagesendte politimesteren sagen — man tør måske sige kasserne med sagen — med en redegørelse den 30. december 1948. Efter forhandlinger mellem politimesteren og statsadvokaten, og efter at supplerende oplysninger var tilvejebragt, sendte statsadvokaten derefter den 10. november 1949 sagen til dommeren i Tyrsting-Vrads herred med anklageskrift, der omfatter 4 personer og ialt 42 forskellige forhold.

I anklageskriftet rejses der tiltale mod lejrens leder, direktør Hjelmfelt, samt mod en kontorist, en revisor og en handelsmand. Tiltalen mod Hjelmfelt gælder bl. a. underslæb med hensyn til ca. 5 000 kr. og embedsforsømmelse ved manglende

tilsyn med leverancer og med priser og afregning. For den tiltalte handelsmand gælder tiltalen bestikkelse ved, at Hjelmfelt af denne har modtaget og først senere tilbagebetalt et lån på 2 000 kr. Kontoristen og revisoren er tiltalt for at have tilintetgjort, forvansket eller bortskaffet materiale af betydning for undersøgelsen, og Hjelmfelt, den ledende altså, for at have tilskyndet dem dertil. Handelsmanden tiltales særskilt for bedrageri i en række tilfælde overfor lejradministrationen, endvidere for dokumentfalsk og prislovs-overtrædelse.

Efter den 10. november 1949 har det altså ligget i rettens hånd, hvornår sagen skulde domsforhandles. Når det endnu ikke er sket, beror det, efter hvad der er oplyst for mig, på, at de tiltaltes forsvarere har skullet sætte sig ind i dette meget omfangsrige materiale. Denne gennemgang fra forsvarernes side ventes tilendebragt nu i nær fremtid, og sagen ventes foretaget i retten i maj eller juni i år. Politiets og anklagemyndighedens arbejde med sagen har altså strakt sig over 2 år. Når man henser til sagens omfang og undersøgelsens vanskelighed, som jeg lige har berørt, tror jeg ikke, at det er muligt i denne forbindelse at bebrejde politiet eller anklagemyndigheden noget. Justitsministeriet følger jo imidlertid ikke normalt behandlingen af de enkelte straffesager, og jeg kender derfor ikke denne sags enkeltheder, men efter de oplysninger, der foreligger for mig, er der ingen grund til at formode, at behandlingen af sagen ikke er søgt fremmet på ganske normal måde, selvom ingen, heller ikke jeg, vil påstå, at det er gået hurtigt.

Karl Olsen: Jeg takker den højtærede minister for redegørelsen. Jeg tror, det vil være heldigt, som jeg sagde i mit første indlæg, at denne sag snarest muligt afsluttes i lighed med de tidligere sager, både af hensyn til de implicerede, der nu i flere år har måttet gå og vente på afgørelsen af deres sag, men ikke mindst for at få bragt ro til stede på den egn, hvor sagen er udspillet.

Hermed sluttede spørgsmålene og spørgetiden var dermed til ende.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede justitsminister, for at han kan fremsætte et i går anmeldt lovforslag.